Diumenge 28 (A) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 22,1-14): En aquell temps, Jesús els parlà una altra vegada en paràboles, i digué: «El regne dels cels és semblant a un home, un rei, que celebrà unes noces per al seu fill. I envià els seus servents a cridar els convidats a les noces (...), però ells no en feren cas i marxaren, l'un a la seva torre, l'altre al seu negoci (...)».

Temps per a Déu

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, al "nostre temps", la medicina ha allargat el temps de l'home: aquest té ara més temps. Però, de veritat tenim temps? Heus ací la gran qüestió: O ens té el temps a nosaltres? La majoria, en tot cas, no tenen temps per a Déu, necessita el seu temps per a si: per al seu camp, per als nous jous dels seus bous, per als seus negocis...

Però, realment tenim el temps per a nosaltres mateixos? No anem més aviat escassos? ¿Qui té qui: l'home el temps, o el temps l'home? Perquè, en realitat, ¿no vivim passant de llarg davant de nosaltres mateixos? ¿És que no és el vertader temps de l'home aquell temps que ell té per a Déu? Jesucrist tingué temps per al seu Pare-Déu, i en Ell, ara Déu té temps. ¿No hauríem de provar —un i altre cop— aconseguir alliberar el nostre temps per a Déu?

—Senyor Déu, Vós sou l'autor del temps; Vós m'heu beneït concedint-me un temps per tal d'administrar-lo tot servint-vos. Feu que de veritat el "meu temps" esdevingui el "vostre temps".